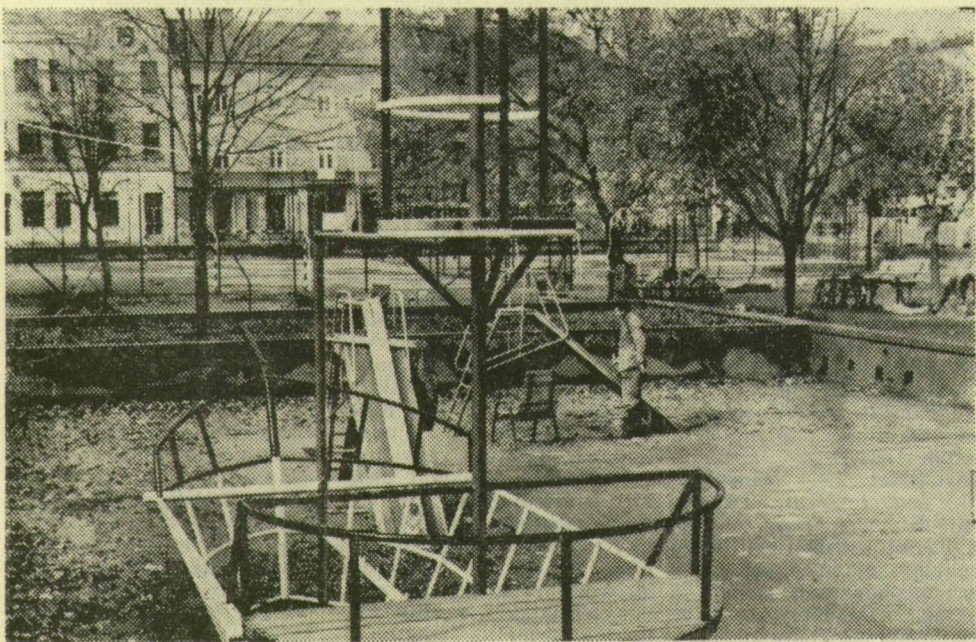

Játszótér, átadás előtt

Somogyi Károlyné felvétele

Előtérben a „hajó”, háttérben a pályák: játszani, sportolni egyaránt lehet a megújult téren

Három évvel ezelőtt ismertettük lapunkban azt a nagyszerű játszótértervet, amelyet Törő János, a Szegedi Tervező Vállalat mérnöke készített. A Bartók Béla téren most már csak napok kérdése, hogy egészen birtokukba vegyék a fiatalok az évekkel ezelőtt megálmodott, papírra vetett, s most megvalósuló létesítményt. Ehhez hasonló csak akkor lesz Szegeden, ha a tervjani négyszázas épületek között megindulhat a zöldterület kialakítása: oda tervezett hasonló, több korosztály igényeit kielégítő játszótér Törő János.

Ilyen játszótérek már Budapestben is működnek, sikerük biztosítéka lehet annak, hogy a szegedi is betöltsi hívatását. Létüket az a felfedezés indokolja, hogy míg a hagyományosnak nevezhető

játszótéren — ahol a korcsoportok keveredtek — 20—25 négyzetméternek kellett egy gyerekre jutnia, hogy mindegyik zavartalanul játszhaszon, az olyanon, mint a Bartók Béla téri, 2—3 négyzetméter elég: háromszázán is használhatják egyszerre.

A térnek Marx tér felőli részét drótkerítés fogja már körül: egy nagyobb, s egy kisebb kézilabdázásra, focizásra alkalmas pálya — aszfalt borítja — mellett lábtenisz- és fejelőpályák is vannak. A kerítésen kívüli — a kisebbek játszóhelyétől padosorral elkerített — részben tornaszerek — nyújtók, gyűrők, korlát — lesznek. Arrébb asztalitenisz asztalok várják a pingpongbajnokokat.

A Lenin körút felőli részben kapott helyet a kisebb-

bek korosztálya. Az egyszemélyes hintákon kívül egy tömeges játékra alkalmas krokodilhintát már most próbálhatnak a tíz éven aluliak. A másik oldalon, a hatalmas homokozóban egy mászásra igen alkalmas „hajó” áll, azaz tulajdonképpen hajóbordázat. A legügyesebbek az árbockosárba is felkúsznak. S bár csak jövő nyáron élvezhetik — elkészült a pancsoló — három zuhany hajlik fölé — és a zeg-zugos papírhajó-úszató is.

A tervnek megfelelően, a kivitelező, a városgazdálkodási vállalat arról is gondoskodott, hogy megfelelő számú ülohely várja azokat, akik megpihenni, a gyerekekre felügyelni vagy éppen bennük gyönyörködni akarnak. A fák körül vagy a süllyesztett tér oldalaihoz támaszkodva, támla nélküli padok várják a felnőtteket. Azokat pedig, akik — jobb híján — eddig a Széchenyi téren, összehúzott székeken sakkoztak, fekete-fehér kockás kótáblák és kényelmes székek várják a pályák drótkerítésen kívül, fák közt, a zöldben.

A téren még folyik a munka, az utolsó simításokat végzik a városgazdálkodási vállalat dolgozói, ám egyes játékszereket máris birtokukba vettek a gyerekek. Akik — sajnos — a felnőttek példáját követve már most sem a biztonságot nyújtó bejáratokon közelítik meg a játékokat, hanem a gyepen át, a támfalakról a padokra ugrálva. A gyöngye, nemrégiben telepített gyepen pedig a járda mellett fűgelábuak csapata vágott utat magának. S akik az átadás előtt álló, megszépült Bartók Béla tér elhanyagolt, tönkretett elődjére gondolnak, csak a környékeliek — szülők és gyerekek — jóakarátában bizhatnak, hogy a milliós társadalmi tulajdonra most már jobban vigyáznak.

V. M.

Propagandisták tanácskozása

Az MSZMP Szeged városi bizottsága pénteken egész napos tanácskozást tartotta a pártoktatás propagandistái és a pártalapszervezetek agit-prop. felelősei részvételével, a megyei tanács nagytermében.

A továbbképzésen Hollai Imre külügyminiszter-helyettes külpolitikai kérdé-

Túl a nehezén

A DEFAG útja a gazdaságossághoz

Jó három évvel ezelőtt nehéz helyzetben volt a Dél-magyarországi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság. A gazdaságot akkor szervezték át, a fagegymunkáláshoz kapcsolták az erdőgazdálkodási feladatokat, s a vezetők sem voltak tisztában akkor azaz, hogy miként működtesék ezt az együttest. Ráadásul a vállalat szervezetét belső, ellentmondásos törekvések fogták vissza — mint erről annak idején lapunkban is írtunk.

Az ideai esztendő elején új vezetés került a DEFAG élére. Azt ígérték, hogy a gazdaságilag alig kamatozó vállalatot megpróbálják nyereséssé tenni.

Összevonások

Az elhatározást mindenestre gyors intézkedések követték. A három különböző helyen működő irodákat összevonták; az újszegedi erdészeti székhatat eladták, a lemezgyári irodákat áthelyezték. Most legutóbb pedig a lágagyártat költöztették át a nagyüzem mellé. Az első pillanatban egyszerűnek és magától értetődőnek látszó intézkedés a gyakorlatban eleinte hátrányokkal járt. Az új lágagyár kialakítása jelentős költségeket emésztett fel. Ráadásul egy exportügylet váratlanul rosszul sikerült, s a lemezgyárban 3-4 ezer köbméter nyár- és fűzfa maradt, növelve ezzel az üzem eszköztérhét. (Hasonló okok miatt a DEFAG fejlesztési alapjának egy részét zárolták.) Be kellett rendezni az új központi irodát, meghozza úgy, hogy a költözködés közben egy pillanatra se álljon meg

a gazdaság irányító apparátusa.

Gazdaságosabban

Schamall Ferenc, a DEFAG igazgatója ennél jóval több halaszthatatlan feladatról is beszámolt, ám a lényegyet tökéletesen megérthetjük az elmondottakból. A DEFAG-nak jóformán rövid fél év állt rendelkezésére, hogy életét rendbeszedje. Az eredmények ismeretében nem sokkal az év vége előtt már bebizonyosodott, hogy ez nagyrészt sikerült; a fél esztendő fordulatot hozott.

Erről legjobban a DEFAG főkönyve tanúskodik. A jelenlegi adatok alapján a tervezett 305 millió forintos termelési érték helyett 1972. december 31-ig előreláthatólag 320—325 millió forint értékű munkát végeznek el; 6,5 millió forintos nyereségre számítottak, s ehelyett várhatóan 10 millió forintot mutat majd a mérleg. Természetesen ezek nem végleges számok, hiszen a piaci helyzet következtében lehet több, lehet kevesebb. Az azonban tény már: nyereséggel dolgozik a DEFAG, s az eddigi munka alapján nyereségrészesedésre számíthatnak a dolgozók.

A DEFAG nem valami csodaszerrrel gyógyította bajait, hanem jól ismert recepteket alkalmazott. Például olyan új termékekkel váltotta fel a régiakat, amelyeket jobban megfizet a továbbfeldolgozó ipar: a bútortalpakok egy részét a megrendelő kívánsága szerint leszabják, tehát bútoralaktrészeket készítenek. Az erdőművelésben a jobb minőségű munkával több első, másodosztályú telepítést sikerült végezni, mint harmadosztályút. A nehéz és hosszadalmas fizikai munkát sok

helyütt gépesítették; ugyanakkor meglevő nagy teljesítményű eszközeiket jobban kihasználják. Például, hogy fűrészáruból redőnyléceket, más ehhez hasonló alkatrészeket gyártottak. Erdemes említeni, hogy a megyei építőanyagipari gond enyhítésére a DEFAG ismét elindította a parkettagyártó gépsorait.

Az új termékek segítségével gazdaságosabb lesz a termelés, de ezzel sem elégedtek meg. A tapasztalatokból kiderült, hogy magas az alkalmazotti létszám, ezért a kilépők helyére nem vettek és vesznek fel újakat. Eddig több mint 30 hely maradt így „üresen” valamelyik íróasztal mögött, s csodák csodája, sehol nem következett fennakadás.

Jobb légkörben

Bepillantva a DEFAG eredményeibe, kétségtelenül a beszédes számok tűnnek először fel, meg a már emlegetett hasznos, célszerű intézkedések. S ez nem csupán a jobb szellemű, egyértelmű vezetésnek köszönhető, hanem annak a kezdeményező kedvnek, amely — talán az előbbi hatására — éppen a műhelyekben, a brigádok körében, az erdőművelők, vagy a lemezgyári munkások között érezhető.

Megjavult az egész vállalat légköre, az emberek nagyobb kedvvel dolgoznak. Itt idézzük ismét a lágagyár esetét: vajon szinte kivétel nélkül átköltözött volna-e egy teljes üzemi kollektíva új, szokatlan helyre, ha nem látta volna biztosítottak jövőjét. S amilyen bizakodók voltak ők, olyan bizakodás érezhető most a DEFAG többi üzemében.

Matkó István

A „növényvédőszeres per” tanulságai

A vegyszerártalom elleni védekezés a felhasználók kötelessége

Az elmúlt év októberében került nyilvánosságra, hogy a szentesi zöldségtermelő tájörzetben több mint 20 millió forint értékű termésvesztéséget okozott az öntözővíz szennyezettsége. A mai napig sem kiderített módon Dikonirt és egyéb hormonhatású gyomirtószerek hatóanyaga jutott az öntözőhálózatba, súlyos károkat okozva a zöldségfélékben. A veszteség hét gazdaságot érintett.

A szentesi Árpád és a Felszabadulás Tsz kártérítési igénnyel lépett fel, pert indítva a helyi vízgazdálkodási társulat ellen azon a címen, hogy szennyezett vízzel szolgáltatott. A társulat azzal érvelt, hogy a növényvédő szerekkel kapcsolatos védekezés és ellenőrzés azoknak a feladata, akik ezeket a vegyszereket kezelik, felhasználják. Ha nem tartották meg a vizek mellett az előírt óvintézkedéseket és mérgező anyag került a csatornába, ez csak arra utal, hogy a gazdaságok maguk követték el a hibát. Kiderült az is, hogy az egyik szövetkezet nem tudott elszámolni 3 mázsa ebből egy kiló mintegy 60 000 köbméter vizet képes megfertőzni.

A szegedi megyei bíróság elutasította a két perlo tsz követelését azzal az indokolással, hogy a növényvédő szerek alkalmazásának szabályait a felhasználók kötelesek megtartani. A vegy-

szer nyilvánvalóan csak a gazdaságok mulasztása, vagy a nem megfelelő kezelés révén kerülhetett az öntözővízbe és így a kárt is a gazdaságoknak kell viselniük. A bíróság egyben megállapította, hogy a társulat az öntözővíz minőségével kapcsolatos ellenőrző kötelességének eleget tett, ezen a téren mulasztás nem terheli.

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság a tavalyi szennyeződésre tekintettel az idén minden töle telhető óvintézkedést megtett. Az öntözési idény megkezdése előtt átvizsgálták, átöblítették a csatornákat és csak utána engedélyezték a víz felhasználását a szentesi körzetben. Ennek ellenére az idén is több millió forintos kárt okoztak a hormonhatású vegyszerek.

Az elemi csapással felérő, egymás után két évben megismétlődő vegyszerártalom, valamint a per tanulsága, a vizek tisztaságának megőrzése csak a vízügyi szervek és a gazdaságok jó együttműködésével lehetséges. Ez mindkét fél közös érdeke és egyben a népgazdaság érdeke is. Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság kísérleti szerződést kötött a József Attila Tudományegyetem egyik tanszékeivel, úgynevezett gáz-kromatográfiás vizsgálatra, amely jelenleg a legbiztosabb módszer a vízszennyeződések idejében történő megállapítására.

Bank a faluban

A cím nem pontos, takarékszövetkezetet takar, és nem is a faluban, hanem Mórahalom nagyközségben. Funkcióját tekintve viszont mégis bank, parasztemberek hordják pénzüket kamatra, kölcsönöket igényelnek. Idetova már másfél évtizede.

1957. július 17-én száz taggal alakult a Mórahalom és vidéke takarékszövetkezet, azokat felvéve, akik 100 forintot fizettek részjegyre.

A lakosság pénzének megőrzésére, kölcsönök nyújtására hozta létre az összefogás. Hajdanán hitelszövetkezet működött Mórahalom, de rossz emléket hagyott maga után. Az öregebb emberek kezdetben bizalmatlanok is voltak a takarékszövetkezetekkel. Hol van már az az idő?

1959-ben konkurens is támadt, az OTP is fiókot nyitott. Mindkét intézmény virul, kialakult az ügyfélforgalom.

A takarékszövetkezet működésének első esztendője-

ben 300 ezer forint kölcsönt kértek a tagok. Nagyon fordult azóta a világ, számokkal magyaráz erről Ördög János, a takarékszövetkezet elnöke, s Huszta Gézáé főkönyvelő. Az idén 1960 tagja van a takarékszövetkezetnek, 12 millió forint a betétállománya. Ebből 3 millió kölcsön van kint, 670 tagnál.

— Mire kéri a kölcsönt a faluban? — Leginkább a termelési kölcsön népszerű, ami 15—20—25 ezer forintig terjedhet, és három évig adjuk. A háztáji gazdálkodást segíti, jelenleg 1 millió 200 ezer forint van ilyen jogcimen tagjainknál. Ősztől tavaszig nagy trágyavásárlásokra, a termelés megújítására költenek az itteni emberek, és arra kell a befektetés. Úgy is fogalmazhatnánk: az intenzív háztáji gazdálkodásban a mi takarékszövetkezetünknek elengedhetetlen szerepe van.

Az őszi napok nemcsak visznek, hoznak is. Szüret után, paprikaátadás után fizetnek a felvásárló vállalatok, és ez rögtön érezhető az ügyfélforgalmon. Hetenként 150—200 személy fordul az új, csinos épületben. Különösen a „törlesztő napok” mozgalmasak, elsejétől hatodikáig, és 12—20-ig, amikor részleteket fizetnek, és más járandóságokat intéznek.

A mórahalmi takarékszövetkezet legjelesebb esztendője talán 1970 volt, amikor-

is egy esztendő leforgása alatt 3 millióval ugrott előre a betétállomány. Több betét, nagyobb segítség a tagoknak.

— Építési kölcsönökkel sem szegénykezünk. Jelenleg 750 ezer forintot használnak tagjaink. A felső határ, amit adhatunk, 30 ezer forint, 5 évre szól. Leginkább mórálmi építéskor, a 83 kölcsönzóból csak hat domaszéki.

Az ilyen falusi bankok is nyereségesek. A mórálmi kollektívának például 1965-ben a tiszta eredménye 2318 forint, tavaly 59 ezer forint, az idén pedig 90 ezret várnak.

— Miből futja új irodaháza?

— Nem saját erőből. 620 ezer forintot költöttünk rá, s ebből 500 ezer forint a többi takarékszövetkezet közös alapképzéséből származik.

A kis bank jó helyen fogadja látogatóit. Szeptember végéig 620 ezer forinttal nőtt a betétállomány, Független ügyfélfogadás, segítőkészség, a siker nyitja.

— Mit jelent Önöknél a világtakarékossági nap?

— Ugyanúgy dolgozunk mint máskor. Kicsit talán ünnepélyesebbek vagyunk, és többet mosolygunk ügyfeleinkre, tagjainkra. Takarékoskodunk, mint az esztendő többi napjaiban.

Nemes tulajdonság a takarékoskodás.

Sz. L. L.